

Nic nás nerozdělí

Helena Vondráčková

Tvoji vůni snídám
tebou zmámená
jenže tvé lůžko
je prázdné
a já ztracená.

Tvoje ústa líbám,
na tvé kůži spím.
Jak jen je to možné,
když nejsi tu,
nepochopím.

Jen vím, že dál
jsi můj, já tvá
- to cítím.

Zůstáváš tu se mnou
a můj spánek chráníš
před nocí temnou.
Dokud budu dýchat
vím, že už nás nic
nerozdělí.

Život náš se vznášel
někam k výšinám
a pak přišel pád,
náhle každý z nás
vydal se sám.

Jenže čas má smůlu,
nedokáže nic
stejně jak tenkrát
jsi se mnou
a já ti chci říct,

že létat smím
k tvým souhvězdím
jak tenkrát.

Zůstáváš tu se mnou
a můj spánek chráníš
před nocí temnou.
Dokud budu dýchat
vím, že už nás nic
nerozdělí.

Ó, dál zůstáváš tu se mnou,
nechávám se hýčkat
tvou dlaní jemnou.
S tebou v srdci kráčím
po cestě správné
nezabloudím.

Jsi blíž,
než se vůbec může zdát,
neřeším,
koho máš teď právě rád.

V mysli mé
budeš jen můj napořád.
A tak dík,
že se stále můžu smát.

Všechny vzpomínky běží mi hlavou jak film,
co nikdy neskončí v zapomnění.
V zapomnění...(V zapomnění)

A můj spánek chráníš
před nocí temnou.
Dokud budu dýchat
vím, že už nás nic
nerozdělí.

Ó dál zůstáváš tu se mnou,
nechávám se hýčkat
tvou dlaní jemnou.
S tebou v srdci kráčím
po cestě správné
nezabloudím.